

РЕШЕНИЕ

№ 5121
София, 16.04.2009

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на деветнадесети март две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕНКА ГЕТОВА

ЧЛЕНОВЕ: ВАНЯ ПУНЕВА

ЙОВКА ДРАЖЕВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Десислава Александрова
Николай Николов
ВАНЯ ПУНЕВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 7588/2008.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на Цветан Съев Тодоров срещу решение № 2/21.03.2008 г. на Окръжен съд – Ловеч, постановено по адм. дело № 23 по описа на съда за 2007 г., с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на касатора срещу отказ на председателя на Общински съвет – Ловеч, да предостави достъп до търсената информация по точка 2 от заявление по Закона за достъп до обществена информация вх. № ОС-215/18.05.2007 г. Касационните основания поддържани от касатора се свеждат до доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт поради необоснованост и нарушение на материалния закон – чл. 209, т. 3, пр. първи и трети.

Ответната страна – Общински съвет - Ловеч, изразява становище, чрез процесуалният си представител адв. Генова, за неоснователност на жалбата. Подробни доводи са изложени в представената писмена защита.

Заинтересованите страни – „ПМ Прес”ООД и ЕТ „Ловеч Прес – Йовко Изворски – Мирослав Илиев” не се представляват.

Представителят на Върховната административна прокуратура, в подробно изложени съображения, пледира за основателност на касационната жалба.

Върховният административен съд трето отделение, в настоящия си състав приема жалбата за процесуално допустима, като редовно подадена, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Административния съд е сезиран с оспорване законосъобразността на изричен отказ на председателя на Общински съвет - Ловеч, обективиран в точка **втор**а на негово писмо изх. № ОС-215/01.06.2007 г., да предостави достъп до обществена информация, търсена от Цветан Тодоров със заявление вх. № ОС - 215/18.05.2007 г. и касаеща пункт втори от заявлението – „справка как са разпределени горните суми по съответните издания – цифри”. За да отхвърли, жалбата съдът е приел, че преценката на административния орган, че търсената информация „би засегнала” интереси на трети лица е правилна и приложението на хипотезата на чл. 37, ал.1, т. 2 от ЗДОИ е законосъобразно, с оглед получените изрични откази от „ПМ Прес”ООД и ЕТ „Ловеч Прес – Йовко Изворски – Мирослав Илиев”. Приел е също така, че с оглед разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ и отказите на третите лица за удовлетворяване на искането за достъп, то административния орган има правото на свободна преценка дали да откаже достъп или да го даде в обем и по начин, който да не разкрива информацията отнасяща се до тези лица. От което пък е извел извод, че свободната преценка е в сферата на оперативната самостоятелност на задължения субект по закона, поради което не подлежи на

съдебен контрол, както и че търсената информация по точка втора от заявлението „съставлява търговска тайна”.

Решението е неправилно като необосновано и следва да бъде отменено. Налице са сочените касационни основания.

Отказът за достъп до търсената обществена информация е мотивиран с изпълнен фактически състав на хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 31, ал. 1 и 2 от ЗДОИ, тъй като търсената обществена информация се отнася до трети лица, необходимо е тяхното съгласие за предоставянето на достъп, тъй като се засягат техни интереси и липсва изричното им съгласие (налице са изрични откази). Съгласно хипотезата на чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в седем дневен срок от регистриране на заявлението по чл. 24 от закона.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, като положителен факт, ползващ ответника, административният орган е следвало да докаже, че съществува необходимост от съгласието на третото лице. В хода на делото не са представени каквито й да е било доказателства, обосноваващи извод, че предоставянето на търсената от заявителя обществена информация, която се отнася до трети лица засяга интересите им по начин, който да обоснове необходимост от изричното им съгласие – наличие на търговска, производствена тайна или друго законово защитено от публичен достъп обстоятелство.

Голословни са констатациите на окръжния съд, че търсената информация по точка втора от заявлението за достъп съставлява търговска тайна. Подобен аргумент не е поддържан нито от административния орган, нито от заинтересованите страни. Видно от изричните откази на третите страни - „ПМ Прес”ООД и ЕТ „Ловеч Прес – Мирослав Илиев” (л. 6 и 7) по чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, както и материализираната воля на задължения субект да откаже достъп на заявителя (л. 5), не се съдържат твърдения, че отказите са мотивирани с цел защита на търговска тайна на третите страни. Напротив използвани са бланкетни мотиви че се „засягат нашите интереси”, което по никакъв начин не кореспондира с извода, че отказите защитават търговска тайна на третите страни. Доколкото в българското законодателство липсва дефиниция на понятието "търговска тайна ", всеки задължен субект по ЗДОИ, който се позовава на търговска тайна, е длъжен да посочи релевантните за конкретния случай обстоятелства, определящи търсената информация като такава. Задължения субект е длъжен да посочи, кои белези от исканата информация сочат на информация представляваща "търговска тайна ", разкриването на която би могло да увреди третото лице до когото се отнася. Ето защо позоваването само на законов текст не е достатъчно, поради което и отказа се явява немотивиран. Мотивираността е гаранция за законосъобразност на административния акт, доколкото мотивите довеждат до знанието на адресата съображенията на административния орган, предвид и възможността от упражняване на съдебен контрол за законосъобразност.

В тази връзка изводите на административния съд, за законосъобразност на обжалвания отказ не се подкрепя от приложимия материален закон – чл. 37, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 31, ал. 1 и 4 от ЗДОИ и с оглед установените по делото факти.

Водим от гореизложеното, Върховният административен съд, Трето отделение, в настоящият съдебен състав на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222 ал. 1 от АПК във вр. с чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ и чл. 174 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2/21.03.2008 г. на Окръжен съд – Ловеч, постановено по адм. дело № 23 по описа на съда за 2007 г.” и вместо него

ОТМЕНЯ отказът на председателят на Общински съвет – Ловеч, обективиран в точка Втора на негово писмо с изх. № ОС-215/01.06.2007 г., постановен по заявление вх. № ОС-

215/18.05.2007 г. за достъп до обществена информация.

ЗАДЪЛЖВА председателят на Общински съвет – Ловеч в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение да предостави достъп до търсената обществена информация по точка Втора на заявление вх. № ОС-215/18.05.2007 г., подадено от Цветан Съев Тодоров. Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Пенка Гетова

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Ваня Пунева

/п/ Йовка Дражева

В.П.